

ΑΠΟ ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΕΡΓΩΝ

ΤΟ ΠΙΟ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Πώς δικάζονται οι κατάδικοι της Γουιάνης. Η παράδοση καλύβας του Σαιν-Λωράν. Το έγκλημα του Ναπολέοντος. Μπουζάν: ο αίσθητικός χειρουργός των κατέργων. Το σατανικό «κέλυφος» του 'Αντρέ Μπουσέ. Πώς διασκεδάζουν οι δεσμοφύλακες με τους κατ'δικούς, κλπ.

ΙΣ τις όχθες του Μαροή, στο Σαιν-Λωράν της Γουιάνης, κι' ακριβώς στη θέση που ύφαιναται το άγαλμα της Δημοκρατίας, υπάρχει μία εύρωστη καλύβα, στην πόρτα της οποίας στέκεται πάντα ένας χωροφύλακας. Κάθε τόσο, με φωνή μονότονη φωνάζει τ' όνομα του καταδίκου των κατέργων, που ήρθε ή σειρά του για να υπή εκεί μέσα. Σ' αυτή την καλύβα υπάρχουν μερικοί πάγκοι, ένα τραπέζι κ' ένας 'Εστωραμένος, που κυττάζει με λύπη όλον αυτό τον κόσμο των έγκληματιών, που οδηγούν μπροστά του οι χωροφύλακες καταλαβαίνετε, πρόκειται περί ενός δικαστηρίου πρωτόγονου, που σας δίνει την εντύπωση ότι θρόισκε στη ζούγκλα. Ο δικαστής κ' οι σύμβουλοι του, με σαράντα θαμνούς ζούστη υπό σκιαν, δικάζουν τους διαφόρους κατάδικους της Γουιάνης, που έκαναν διάφορα έγκλήματα ή σοβαρά παραπτώματα. Ο αστυνομικός που με συνόδευε σ' αυτή την περιπέδεια μου, όταν φτάσαμε εκεί πέρα, μου έδειξε την καλύβα και μου είπε χαμογελώντας:

—Το σχολείο των κατ'δικών!

Εκείνη τη στιγμή, δύο χωροφύλακες ώδηγοῦσαν με σπρωξίες και γτυπήματα έναν άλυσοδεμένο μαύρο, που ούρλιαζε σαν έξαγριμένο θηρίο. Δεν ήθελε να μπη στην καλύβα και σερνότανε καταγής.

—Είπε ο Ναπολέων, ο πρώην μάγειρος του καταλισμού, μου είπε ο συνοδός μου. Τον κατηγορούσι, ότι έκλεβε τη ζάχαρι και την πουλούσε στους άλλους ίθαγενείς. Πάμε να διασκεδάσουμε.

Πρώτη φορά είδα δικαστήριο με τόσο παράξενο άκροατήριο. Όσοι θισκόντουσαν εκεί πέρα, είχαν παρ'είναι να σκοτώσουν την ώρα τους. Ήσαν υπαξιωματικοί της φρουράς, δεσμοφύλακες που δεν είχαν υπερέσια και πολλοί στρατιώτες που στεκόντουσαν άρθριοι και νύστατα.

Ο γραμματέας του δικαστηρίου, ένας κοντός άνθρωπάκος, κίτρινος από 'όν πυρετό, κυττάσε με κακία τους κατηγορουμένους, γασμουριόταν και κουνούσε νευρικά το κεφάλι του σε κάθε λέξη του δικαστή.

Ο αλύσοδεμένος μαύρος καθόταν τώρα στο έδωλό κι' έτρεμε ολόκληρος από το φόβο του.

—Ονομάζεσαι Ναπολέων και γεννήθηκες στη Καζαμπλάνκα το 1900; τόν ρώτησε ο πρόεδρος.

Ο κατάδικος κούνησε το κεφάλι του κι' έβγαλ' ένα γρυλιόμο.

—Γιατί δεν απαντάς, παλητόμαρο; φώναξε θυμωμένος ο δικαστής και γτύπησε δυνατά τη γροθιά του πάνω στο τραπέζι.

—Είπε μουγκός, κ. πρόεδρε, του είπε τότε ένας από τους χωροφύλακες. Κάποιος σύτροφός του, έδω κ' είκοσι μέρες, τού έκοψε τη γλώσσα για να μη τόν μαρτυρήσει.

—'Ακόμη καλύτερα! Θα γλυτώσουμε από τη φλαρία του κι' από τις ψευτιές του, απάντησε ο πρόεδρος.

Το άκροατήριο γέλασε με κακία για το 'άστείο' αυτό, που μου προφέρινε οφική.

—Ωστ' έτσι λοιπόν, έκλεβες τη ζάχαρι, συνέχισε την ανάκρισή του ο δικαστής.

Ο κατάδικος έβγαλε πάλι έναν γρυλιόμο και θέλησε να σηκωθεί από τη θέση του. Ένας χωροφύλακας τόν γτύπησε με το μαστιγίο του στους γυμνούς ώμους του. Κι' ο μαύρος ξμεινε πάλι ακίνητος. Έκλαιγε τώρα από το κακό του και τόν πόνο.

Η υπόθεσις του Ναπολέοντος ήταν πάρα πολύ απλή. Τόν κατηγορούσε ο άρχιμανερος. Ένας υπαξιωματικός, ο οποίος μάλλον έλεγε ότι τόν είχε συλλάβει έπι' αυτομάτω την ώρα που έκλεβε. Ο μαύρος λοιπόν δεν είχε κανένα έλαφρονικό και το δικαστήριο τόν καταδίκασε σε πέντε χρόνια φυλάκισι.

Ο Ναπολέων άκουσε την καταδίκη του στεναγόντας και μαρμαρώσε στη θέση του. Χρειάστηκε να τόν 'τραβήξουν πάλι οι χωροφύλακες για να τόν βγάλουν από το δικαστήριο. Από τη σταιό του καταλάθαινε κινείσι, ότι ήθελε να διαμαρτυρηθή, ότι τώσι τόν κατηγορούσαν άδικως.

Ο αστυνομικός που μάντεψε τη σκέψι μου, έσκυψε και μου είπε χαηλοφώνως:

—'Εδώ που τά λέμε, ο Ναπολέων είναι άθωος! Μά ο άρχι-

μάγειρος, αυτός δηλαδή που έκλεβε πραγματικά τη ζάχαρι, έχει πολλές συμπάθειες στον καταλισμό... 'Ακόμη κ' ο δικαστής εινε φίλος του. Λένε μάλιστα ότι αυτός τού έκοψε τη γλώσσα για να μη τόν μαρτυρήσει. Δεν θαρρώσαι! 'Η ζωή ενός καταδίκου αξίζει τόσο λίγο στή Γουιάνη. Ορίστε, πρόσεξ' αυτή την προσωπικότητα των κατέργων που μπαινει τώρα στην καλύβα.

***

Ο κατηγορούμενος ήταν ένας τριχωτός άνθρωπος σαν γορίλλας, μ' άποκρουστική φυσιογνωσία και με κατακόκκινα μάτια από το άλκολ. Το σώμα του ήταν στιγματισμένο με γυναικές, με σιλιέτια που τρυπούσαν έμφως και μ' όνοματα λιμανιών γύρω από γαλιζιές άγκυρες.

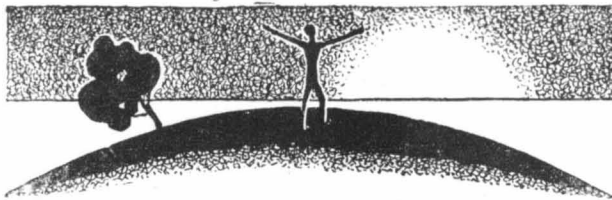
—'Εσύ είσαι ο περιβόητος Μπουζάν!

—'Ολόκληρος, κύρ πρόεδρε!

Ο Μπουζάν, καθώς μου διηγήθηκε ο φίλος μου, ήταν ο αίσθητικός χειρουργός των κατέργων. Έκανε ώμορφους όλους τους έγκληματιές, στιγματίζοντας το δέρμα τους. Τά σύνεργά του ήταν πάρα πολύ απλά. Μιά μητερή σακκοφάρα και μερικά καρφιά. Ο Μπουζάν τά θουτούσε σε φιλή σκόνη παπουτσιού κι' έπειτα τρυπούσε το δέρμα τού καταδίκου και κεντούσε άπάνω του τά παράξενα σγέδιά του. Ο «στιγματισμός» ήταν ένα δείγμα παλληκαριάς για τους καταδίκους, οι όποιοι, άν κι' υπέφεραν τρομερά από τους πόνους, ώστόσο δεν έβγαζαν ούτε ένα βογγητό για να δείξουν ότι' εινε άδρες! Όταν άσπερ' από δύο ώρες τέλειωνε το σγέδιο, έκείνο το μέρος του δέρματος άρχιζε να φουσκώνη και πολλές φορές ο κατάδικος πθάνει όλητηρίσει και πέθαινε. Μά ο Μπουζάν ήξερε να κώνη μ' άπλητη μυστικότητα τη δουλειά του κι' έτσι ποτέ δεν είχε φασαρίες με τους άστυνομικούς. Τήν τελευταία φορά όμως δεν στάθηκε τυχερός. Ο Ζοζέ Μαρτώ, ο πελάτης του, μόλις είδε ότι' έπασσε

δηλητηρίασι, τόν κατήγγειλε στη διεύθυνσι τών φυλακών κι' ο Μπουζάν συνελήφθη.

Η έκδίκισι όμως της υπόθεσεως τού... αίσθητικού χειρουργού των κατέργων, από την πρώτη στιγμή παρουσίασε πολλές δυσκολίες, γιατί ο μόνος άνθρωπος που τόν κατηγορούσε, ο Μαρτώ, εινε θροεθί το προηγούμενο θράδυ από δάσος της Γουιάνης νεκρός, μ' ένα μαχαίρι στην

καρδιά. Οι άλλοι κατάδικοι πάλι δεν έννοούσαν ν' άνοιξουν το στόμα τους σεθόμοιους τους έγκληματικούς νόμους τους. Μάλιστα ο δικαστής προσπάθησε να τους άποσπάσει μιά λέξη. Έλεγαν τότε δεν ήξεραν τίποτε και δεν είχαν όψι τίποτε. Στο τέλος άναγκάστηκε να τελειώση τη δική και η' άφήση έλευθερο τόν Μπουζάν. Εκείνος, ο όποιος δεν είχε χάσει καθόλου το κέφι του κι' όλη την ώρα γελοούσε, τόν εύχαρίστησε και τού είπε την ώρα που έφευγε από το δικαστήριο:

—'Αν με χρειασθής καμιά φορά, κύρ πρόεδρε, είμαι στη διάθεσή σου.

Κι' έφυγε ίκανοποιημένος από τήν...δικαιη κρίσι του δικαστηρίου.

***

Ο τώσιος κατηγορούμενος ήταν η προσωποποίηση του Σατανά. Λεγόταν 'Αντρέ Μπουσέ κι' είχε καταδικασθή σ' είκοσι χρόνια καταναγκαστικά έργα, γιατί είχε 'εκαθαρίσει' τους γονείς της γυναίκας του που τόν έννολούσαν και τού έκαναν παρατηρήσεις για τις μυστηρώδεις υποθέσεις του. Αυτή τη φορά κατηγορείται ότι είχε στραγγαλίσει το δεσμοφυλάκι του μιά νύχτα, έδω κι' ένα μήνα, γιατί δεν τόν άφινε να καπνίση. Το θάρρος αυτού τού καταδίκου μου έκανε έντύπωσι. Χωρίς καθόλου να διάσται, ώμολόγησε με κάθε λεπτομέρεια το έγκλημά του:

—'Ηθελα να γλυτώσω μιά και καλή από τις παρατηρήσεις του, ειπε στους δικαστές. Ήταν ένα παλητόμυτρο που μεθούσε αλωνίως και μου έκλεβε τόν κανάπο μου με την πρόσσι 'ετι άπαγορεύεται το καπνίσμα. Μά έκείνο το θράδυ ειναι άποσπάρσιαι να τόν 'εκαθαρίσω' γιατί με 'πείραζε στα νεύρα. Τόν άφησα λοιπόν να μπη στο κελλί μου και τήν ώρα που άπλωνε τά χείρα του για να μου πάση τόν κανάπο, τόν άσπασα με δύναμη από το λαϊμό, τόν έριξα κάτω και θύθισα τά δαγυλά μου στ'όν λάρυγγά του. Είπα τά ύατια του να μεγαλώσουν, να κοκκινίσουν και τέλος να χάνουν το χρώμα τους. Αυτό ήταν! Ο δήμιός μου είχε πεθάνει, χωρίς να προφτάση να πη μιά λέξη.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κεντρικολιέ)

...πώς το κινηματογράφο αρχίζει πάλι να παίρνει την παλιά εδμήνη ύψη της. 'Η κλασική βύλη των αστέρων άνοιξαν, για να τους υποδεχθούν, κι' η κομψή λιμωζίνε, που είχαν ξεφανωθεί από τους δρόμους του Χόλλυγουντ, Ξαναζώνουν πάλι την εμφάνισή τους. Καθώς βλέπετε, τέλεισαν πάλι τα ψήματα για όλους τους «αστέρες». 'Η εδμήνε θε- ονές διαζογίες είνε τώρα μιιά άμορφη άνάντησι, που ζα' αΐτη θα όβησι γαΐγορα, ύπασι στην περιτόδη ζωή των «σπούντιο».

'Η μόνι που θ' άρχισή λίγο να ξεχάση τους μή- νες του καλοκαιριού, είνε η χαριτωμένη Τζέαν Μίνιεν, η όποια πέ- σωσε άληθινόντης στιγμής έρωτας στην άμορφη άμοσούδι της Σάντα Μόννα. Ποός ήταν ο τυχερός; 'Α, μίν είσαστε άδύνατοι! 'Αρ- χισή μόνο στην πληροφορία ότι ο νέος φίλος της είνε ο τύπος της ά- δρωής καλλονής κι' ότι είνε ξετριλιμένος με την άμορφη «βεντέττα».

'Ο σματάθης Μορίς Σεβαλιέ δέν μπορεί να σνηθισή ακόμη τη ζωή του Νέου Κόσμου. Νοστιμάζει το Παρίσι και τις τριλλές διασκεδάσεις της Μοναμάτης. Αΐτη η νοστιμάγια του τών βουσσών τόσο πολύ όλο του καλοκαιρι, όποτε, μόνις τέλεισε το γάμωμα της «Εθθμικής Χί- ριας», μάζι με την Ζαννίτ Μίσι Νόυαλντ, το πρώτο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου, έφτασε με το άεροπλά- νιο «'Ελ ντε Φράνς» για την αγα- πημένη του Γαλλία. Σήμερον βόσκα- ται στο Παρίσι. 'Ο Μορίς Σεβαλιέ θα μείνη μερικές εβδομάδες στην κο- σμοπόλι κι' έπειτα θα Ξαναρραφή πάλι στο Χόλλυγουντ, για ν' άρχισή το γάμωμα ενός νέου φίλου.

'Η Μάντζ 'Ηνας πρωταγωνιστή αυτές τις μέρες στο εικαστό φίλι της. Πρόκειται για το «What Every Woman Knows», που είνε παλιόνο από το περίφημο θεατή- ριο του Σαού Ντίανς. Είνε δε η μόνι φορά που παρουσιάζετασ ο έ- στορικό έργο και γι' αυτό είνε ένδοξο- σιασμένη. Και τά εικαστήσορα προ- ηγούμενα φίλια της είχαν μωτάνες ιστορίες, πράγμα που την είχε κά- νει να...βαρεθί τών κινηματογράμω!

'Ένα καινούριο «άστρο», ξεαιρε- τική λαμπρότης, άρχισε ν' άνιέλι- λη στο στερέοιο του Χόλλυγουντ. Είνε μιιά έξοτική όμορφη της Πολυνησίας, η όποια πρωταγωνιστή στο «Mutiny on the Bounty», και στο όποιο παίζουν έπίσης ο Ουάλλι:

Σας θεασιώ, κ. πρόεδρε, ότι δέν μετανουώ για το έγκλημά μου. 'Ο δικαστής, μπροστά σε τόσο κενιαμό, τα είχε χαμένα! 'Ο- σο για το παράξενο άκροατήρι, είχε εξαγριωθί και με κόπο το συγκρατούσαν οι χωροφύλακες για να μην έπιτεθί έναντιόν του κατηγορουμένου.

—Ξέρεις τι σε περιμένει; τών πρώτης τέλος ο δικαστής. 'Ο Μπουσέ έκανε μιιά χαρακτηριστική χειρονομία σαν να του έκοβε κάποιος το κεφάλι του.

—Και δέν στενωχωριόσαι γι' αυτό; του παρετήρησε ο πρό- δρος του δικαστηρίου.

—Καθόλου, κ. πρόεδρε, άπάντησε ο Μπουσέ. Ξέρεις θαρεθί- κα να δουλεύω κάτω άπ' αυτό τών καυτερό ήλιο. 'Η ζωή δώ πέρα δέν έχει κανένα θέληγο. Ποιός ξέρει ότι θα μπορούσα να ζήσω είκοσι χρόνια, καλύτερα να τελειώσω...

'Ο δικαστήριος λοιπόν κατεδικάσε τόν 'Αντίμουσσο σε θά- νατο κι' όρισε τη μέρα της εκτελέσεώς του. Θα τόν άπεκεφά- λισαν μετά δυό μέρες.

'Ο Μπουσέ άκουσε την άπόφαι μ' ένα στεναγό άνακουφι- σεις κι' έφυγε άτάραχος σαν να είχε άθωωθί...

Κανείς όμως δέν φανατόταν ότι αυτόθ ήταν ένα «κόλπο» του παράξενου έγκλημάτι, ο όποιος καθώς έμαθ' άργότερα την ίδια κιόλας νύχτα που οι φύλακες δέν τόν πρόσεχαν γιατί' ήσαν θεάσιοι ότι είχε θαρεθί τη ζωή του κι' ήθελε να πεθάνη, έδρα- πέτευσε από τόν κατακαυμό, μάζι μ' άλλους δυό συννεόχους του. Κι' ο δήμιος ακόμη περιμένει αυτόν τόν κατάδικο για να τόν άποκεφαλίσω.

Αυτά όμως που σάς άνέφερα, δέν πρέπει να σάς κάνουν καμ- μιά έντύποση. Είνε από τις πιο κοινές ύποθέσεις του δικαστη- ρίου της Γουάινς, το όποιο για τούς θεομοφύλακες και τούς άστυνομικούς είνε μιιά από τις μοναδικές διασκεδάσεις τους.

ZAN NORMAN

Μήρη, ο Κλαρκ Γκράιμτ κι' ο Ρικάρτε Μοντζζόμφορ. 'Ο 'Ιρβινγκ Τάλ- περγκ, ο σκηνοθέτης αυτού του νέου φίλι της «Μέτρο», είνε τόσο έν- θουσιασμένος γι' αυτό το κερσίμας του, όποτε δήλωσε στους 'Αμερικαν- ούς δημοσιογράφους ότι αΐτη η άμορφη γυναίκα της Πολυνησίας θα γίνη μέσα σε λίγο καιρό μιιά από τις μεγαλύτερες «ήρωισσες» της οδόνης. «Αιμοτ...»

Μιιά τρομακτική εδμήνη άναστάσις δά και λίγο καιρό την πόλη του κινηματογράφου. 'Η Μόρην Ο' Σουλβαν, η χαριτωμένη «απειτανοή» του Τζόννο Βαισινούλλερ, παρ' όλογο να βόη τρισεκό θάνατο, ένθ έ- παψε με τά κήματα στη Φλοριδα. 'Η τοίμηρη «βεντέττα», που καθός ξέρετε, είνε μιιά από τις καλύτερες κομωθήτριες του κόσμου, άφηρόν- τας τά τεράστια κήματα του 'Ανεανού, άπειτανοήθηκε από την παρ- αλία. 'Η θάλασσα όμως αυτό τόν καιρό είνε πάρα πολυ...άδιστροτη. 'Ετσι μόνις φάσηξε λίγο θανάτος άέρας, σήρωσε κήματα ήθους έπασο μί- κρον, τά όποια παρόσαν στή δινή τους την τοίμηρη «βεντέττα». 'Η Μόρην Ο' Σουλβαν μάλιστα προσπαθώσε να ξεγύγη από τόν ύγχο τά- φο και θα παρόταν, αν ένας από τούς θανασιστές της, ο Λέα 'Ατζαν- σον, ο όποιος την κηάφισνε με τά κήματα τών από την παραλία, δέν

άνιέλαμάνθη τών κηάδων που δάτηρε. Κορψις ζώτων να ζωή ούτε λαπτό, πησέξι στη βενζι- νάκιό του κι' έτριέξι σε βήθειά της. 'Η διασσίς της όμως δέν ήταν εύκολο πράγμα. 'Ο νεαρός έρωτιεμένος μόνι χωρίς στή δι- ναμία, που τού έδωσε ο φι- λεργος έρωτάς του, κατορθώσε ν' άνιέξη στην παλή με τά τε- ράστια κήματα, να παρόσει την Μόρην Ο' Σουλβαν και να τήν σπώη. 'Ηταν δε καιρός, γιατί η άτιχη «βεντέττα» είχε άρχισί να γάνη τις δυνάμεις να άσφα- λίσω θα βοηζώτασ μέσα στο τρι- μαχτικό χάος τών κηάτων. 'Ο Λέα 'Ατζανσον είνε σήμερα ο καλύτερος κι' ο πιο άγαπημένος φί- λος της Μόρην Ο' Σουλβαν.

Η Γκετα Γκάρμπο (Τελευταίο έπιτυχεσάτο ακτίο της)

'Ο «αστέρας» τών αστέρων, η Γκάρμπο, σνηθίζε τήμερα ένα καινούριο φίλι της, το «The Pa- nted Veils», που θ' άναστασίση τούς θαυμασιούς της γι' την πρω- τοειρία του. 'Η Γκετα Γκάρμπο θ' αυτό το φίλι έπιδότασ το ρόλο μιιά νεαρής Άισταλτης, που σκηολίσε το θάνατο με τη «μορφαία» ώ- μορφή της. Παίζον έπίσης μάζι με την «Σπίνγγα» του Χόλλυγουντ, ο Χέριμεττ Μάρσαλ, ο Τζόρτζ Μπόνιτ κι' ο Βάρνερ 'Ολντ, στο ρόλο ενός Κινέζου στρατιώτη.

Το νέο φίλι της Γκετας Γκάρμπο εκτελίσσεται στην Αυστραλία και στην Κίνα. είνε δε παλιόνο από το υψοτόρημα του 'Αγγίλον σπηγα- ρφίος Σόμερσι Μογγαν.

Σ' αυτό το φίλι, οι θαυμασιώ τού «αστέρος» τών αστέρων, θα δώη για πρώτη φορά και μιιά Κινέζα, σωσισα της Γκετας Γκάρμπο, την Σόο Γιούγκ, μιιά από τις καλύτερες ήθοσούς της χώρας του 'Α- νατέλλοντος 'Ηλιου. 'Η Σόο Γιούγκ άποκαλείται από τούς καλλιτέχνες της πατρίδος της «'Η Γκετα Γκάρμπο της Κίνας», γιατί έχει μιιά κατα- λήρητική όμοσότητα στο παίξιμο με τη μεγάλη ήθοσο της «Μέτρο». Στο νέο λοιπόν φίλι της «Σπίνγγα» του Χόλλυγουντ, οι θαυμασιώ της Γιούγκ θα τήν άπολαίσουν στο ρόλο της καιαφιέρας της μορφαίας και άμορφης πρωταγωνιστήρας του.

'Ένα σοβαρό διστύχημα συνέβη έδώ και λίγο καιρό από «σπούντιο» της «Φόξ». 'Η τόσο σματάθης «βεντέττα» του κινηματογράφου Γκλόρια Σβάνσον παρ' όλογο να μείνη στον τόπο, από ένα σιδερένιο δοκάρι, που έπεσε πάνω στο κεφάλι της, ξεφενώοντας από ένα σαρνάθ. Είντερος ότι η άτιχη «βεντέττα» έσείνη την ώρα φοροός ένα ζωντό καπέλο από τούχα, κι' έτσι χρησιμοποιε ως προφυλαχτήρας κι' έλάττωσε τη δύναμη του χτυπήματος. Μά η Γκλόρια Σβάνσον, αν γλάσσε το θάνα- το, έμεινε όπόσθον μιιά βρομάδα στο νοσοκομείο, γιατί είχε άνοιξει το κεφάλι της από αυτό το καταραμένο δοκάρι! ...